

4. Заворотченко Т. М. Конституційно-правові гарантії прав і свобод людини і громадянина в Україні: Дис... канд. юрид. наук: 12.00.02 Т.М. Заворотченко / НАН України; Інститут держави і права ім. В.М.Корецького. К., 2002. 222 с.

5. Проблемі реалізації прав людини та громадянина в Україні: Монографія / Кол.авторів; За ред. Н.М.Оніщенко, О.В.Зайчука. К.: ТОВ «Видавництво «Юридична думка», 2007. 424с.

6. Пушкіна О.В. Система прав і свобод людини і громадянина в Україні. Теоретичні і практичні аспекти забезпечення. / О.В. Пушкіна. К.: Логос, 2006. 416 с.

Тимошок О.С.

(наук. кер. – асист. Харченко С.А.)

*студентка V курсу психолого-педагогічного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В.Г. Короленка*

ПРОЦЕДУРА ВИСУНЕННЯ КАНДИДАТА НА ПОСАДУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина. З огляду на такий статус Президента України, вибори Президента України мають надзвичайне значення для країни. Різні сторони процесу виборів Президента України є достатньо вивченими у сучасній юридичній науці. Однією з найважливіших стадій виборчого процесу є висування кандидатів на пост Президента України. Знання громадянами України основних засад цієї процедури, своїх прав та обов'язків у цьому процесі є складовою підвищення правової культури виборців і нададуть змогу запобігти порушенням конституційних виборчих прав, що і зумовило вибір теми публікації.

Президент України обирається громадянами України на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на п'ять років. Висунення кандидата на посаду Президента України здійснюється на основі Конституції України, Законів України «Про вибори Президента України» та «Про Центральну виборчу комісію» [3]. Цей процес забезпечує реалізацію права громадянина України бути обраним Президентом України і право громадян України, які мають право голосу, висувати кандидата на пост Президента України.

Юридичні вимоги до кандидатів у Президенти України цілком укладаються у прийнятті світовим конституціоналізмом стандарти. Президентом України може бути обраний громадянин України, який досяг тридцяти п'яти років, має право голосу, проживає в Україні протягом десяти останніх пе-

ред днем виборів років та володіє державною мовою (ст. 103 Конституції України, ст. 9 ЗУ «Про вибори Президента України») [1]. Від кандидатів не вимагається спеціальної освіти чи досвіду роботи, нема обмежень верхньої вікової межі. «Скупі» конституційні вимоги до кандидата у Президента – ознака демократичного підходу до виборів глави держави, вони сприяють розширенню кола осіб, з якого може бути обраний Президент. Водночас зрозуміло, що главою держави повинен ставати тільки громадянин, який має великий життєвий і політичний досвід, тісно пов'язаний з інтересами народу і здатний керувати державою. Тому помірні вимоги до кандидатів покладають підвищену відповідальність за якість вибору на самих виборців.

У той же час законодавством передбачені певні обмеження у реалізації права бути обраним президентом України. Так, особа, яка двічі підряд обиралася на пост Президента України, не може бути висунута кандидатом на цей пост. Особа, повноваження якої на посту Президента України були припинені достроково відповідно до Конституції України, не може бути висунута кандидатом на пост Президента України на позачергових виборах, призначених у зв'язку з вказаним припиненням повноважень. Це є певною гарантією від узурпації влади, засобом забезпечення періодичної змінюваності глави держави, стимулює приток свіжих ідей і нових державних діячів [4, с. 42].

Як зазначено у ст. 10 ЗУ «Про вибори Президента України», право висунування кандидата на пост Президента України належить громадянам України, які мають право голосу. Це право реалізується ними через політичні партії, а також шляхом самовисування. Ст. 44 ЗУ «Про вибори Президента України» встановлено загальний порядок висунування кандидатів на пост Президента України. Висування кандидатів на пост Президента України партіями та самовисування розпочинається з першого дня виборчого процесу. Кандидат на пост Президента України може бути висунутим та зареєстрованим тільки від однієї партії. Порядок висунування кандидатів на пост Президента України партіями є наступним. Партія може висунути одного кандидата на пост Президента України. Партія може висунути кандидатом на пост Президента України особу, яка є членом цієї партії, або позапартійного громадянина, який відповідно до статті 9 ЗУ «Про вибори Президента України» має право бути обраним Президентом України. Висунення кандидата на пост Президента України партією здійснюється на з'їзді (зборах, конференції) відповідно до статуту цієї партії. Особа може бути висунута кандидатом на пост Президента України лише однією партією за згодою кандидата [2].

У протоколі з'їзду (зборів, конференції) партії зазначаються: дата його проведення, порядок денний, відомості про особу, висунуту кандидатом на пост Президента України (прізвище, ім'я, по батькові, число, місяць і рік народження, громадянство, партійність, посада (заняття), місце роботи і місце постійного проживання), підсумки голосування щодо кандидата

на пост Президента України. Протокол підписується головою на з'їзді (зборах, конференції) та скріплюється печаткою партії. Про час і місце проведення з'їзду (зборів, конференції) з метою висунення кандидата на пост Президента України заздалегідь повідомляються засоби масової інформації. Порядок акредитації представників засобів масової інформації на такому з'їзді (зборах, конференції) визначається організаторами заходу.

Порядок самовисування кандидата на пост Президента України наступний (ст. 48 ЗУ «Про вибори Президента України»). Громадянин України, який відповідно до ст. 9 ЗУ «Про вибори Президента України» може бути обраним Президентом України, особисто подає до Центральної виборчої комісії засвідчену в установленому законом порядку заяву про самовисування кандидатом на пост Президента України. У заяві про самовисування на пост Президента України мають міститися згода на оприлюднення біографічних відомостей і декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, зобов'язання в разі обрання передати у порядку, встановленому законом, протягом місяця після офіційного оголошення результатів виборів в управління іншій особі належні йому підприємства та корпоративні права і припинити діяльність чи скласти представницький мандат, які відповідно до Конституції України та законів України несумісні з зайняттям посту Президента України. До заяви додаються документи, передбачені ЗУ «Про вибори Президента України» [2].

Обов'язковою умовою висування кандидата на пост Президента України є внесення грошової застави (ст. 49 ЗУ «Про вибори Президента України»). Грошова застава вноситься партією, яка висунула кандидата на пост Президента України, або кандидатом на пост Президента України у безготівковому порядку на спеціальний рахунок Центральної виборчої комісії (після початку виборчого процесу та до подання документів Центральної виборчій комісії для реєстрації) у розмірі два мільйони п'ятсот тисяч гривень. Грошова застава повертається суб'єкту її внесення (партії чи кандидату на пост Президента України) у разі, якщо відповідного кандидата визнано обраним Президентом України або включено до виборчого бюлетеня для повторного голосування. В інших випадках грошова застава не повертається і перераховується до Державного бюджету України. У разі прийняття Центральною виборчою комісією рішення про відмову в реєстрації кандидата на пост Президента України, внесена грошова застава у п'ятиденний строк з дня його прийняття перераховується суб'єкту її внесення (відповідно на рахунок партії або рахунок, зазначений кандидатом на пост Президента України). Законодавство передбачено і декларування майнового стану, доходів, витрат і зобов'язань фінансового характеру кандидатом на пост Президента України.

Отже, законодавство України містить норми щодо реалізації права громадянина України бути обраним президентом України і право громадян України, які мають право голосу, висувати кандидата на пост Президента

України. Це право реалізується ними через політичні партії та їх виборчі блоки, а також самовисуванням у порядку, визначеному законодавством.

Література:

1. Конституція України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// zakon1.rada.gov.ua](http://zakon1.rada.gov.ua).
2. Закон України «Про вибори Президента України» від 05.03.1999 р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http:// zakon1.rada.gov.ua>.
3. Закон України «Про Центральну виборчу комісію» від 30.06.2004 р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http:// zakon1.rada.gov.ua>.
4. Копиленко О. До проблеми висування кандидата на пост Президента України / О. Копиленко // Вісник Академії правових наук України. – 2014. – № 1. – С. 41-50.

Омелянчук І.С.

(наук. кер. – ст. викл. Штепа О.О.)

*студентка V курсу історичного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В.Г. Короленка*

**ПРОЦЕДУРА РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКІВ
ПІДПРИЄМСТВА В УКРАЇНІ: ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ**

При переході до ринкової системи економічних відносин в Україні підприємства отримали самостійність в плануванні своєї господарської та економічної діяльності.

Досвід довів життєздатність і ефективність ринкового механізму в забезпеченні збалансованості економіки, у раціональному використанні трудових, матеріальних і фінансових ресурсів, у створенні гнучких виробництв, сприйнятливих до запитів споживачів і досягненням науково-технічного прогресу. В умовах ринку підприємство є головним об'єктом господарювання, незалежним товаровиробником, економічний простір для якого практично є необмеженим, але цілком залежить від уміння працювати беззбитково, адаптуючись до умов мінливого економічного середовища. Основну роль в системі економічних показників відіграють показники фінансових результатів, в яких відображені різні сторони виробничої, збутової, постачальницької і фінансової діяльності підприємства [1, с. 18]. У зв'язку з цим актуальною потребою стало всебічне і детальне вивчення прибутку, що займає центральне місце в загальній системі вартісних інструментів і важелів управління економікою.

Зважаючи на важливість завдань, що вирішуються в ході розподілу прибутку підприємства, даний напрямок наукових досліджень знаходить